

ת"ד 11490/11/18 - מדינת ישראל נגד מיכאל סער

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

23 פברואר 2020

ת"ד 11490-11-18 מדינת ישראל נ' סער

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיכאל סער

הנאשם

גזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 49(2)62 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 (להלן: "הפקודה") אי שמירת רווח לפי תקנה 49 לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), אי ציות לאור אדום לפי סעיף 22(א) לתקנות התעבורה, התנהגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, חבלה של ממש על פי סעיף 38 לפקודת התעבורה.

2. על פי העובדות בתאריך 3.6.18 בשעה 11:30 ו/או בסמוך נהג הנאשם באוטובוס ציבורי בין עירוני נושא לוחית רישוי 88-985-01 ברחוב שדרות בן גוריון מכיוון כללי גינות סחרוב לכיוון הכניסה לירושלים והגיע לפני הצומת עם גבעת שאול צומת מרומזר. בכיוון נסיעת הנאשם מעבר חצייה להולכי רגל. אותה עת הלך אריה רוברטו (להלן: "הולך הרגל") וחצה את מעבר החצייה הנ"ל כשהרמזור להולכי הרגל בכיוונו דולק בירוק.

3. אותה נסע הנאשם בעקבות רכב נושא לוחית רישוי 14-044-38 (להלן: "הרכב המעורב") אשר עצר בקו הצומת בשל רמזור אדום שדלק בכיוון נסיעתו. הנאשם נהג ברשלנות בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא שמר רווח מספיק אשר יאפשר לו לעצור בכל עת את רכבו על מנת למנוע תאונה, וכתוצאה מכך התנגש ברכב המעורב מאחור תוך שהוא חוצה את הצומת כשהרמזור בכיוון נסיעתו אדום, ופוגע בהולך רגל אשר חצה את מעבר החצייה בחסות האור הירוק (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נחבל הולך הרגל חבלה של ממש (שברים בעמוד שדרה L 1-2 טופל שמרני ללא ניתוח לצרציה ליניארית אוקסיפטלית -שמו סיכות ותפרים). נהג הרכב המעורב נחבל ונזקק לטיפול רפואי. הנאשם נחבל ונזקק לטיפול רפואי וכלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.

רישום תעבורתי קודם:

4. הנאשם מחזיק ברישיון משנת 1974 ולחובתו 6 הרשעות קודמות רובן ישנות, למעט אחת משנת 2018. כל העבירות הינן מסוג ב.מ.

תמצית טיעוני הצדדים:

5. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום וחומרתן, שעה שהנאשם חולף את הצומת במופע אור אדום, אינו מאט, אף שבהמשך ציר הנסיעה מעבר חצייה, מקום בו עליו לנקוט משנה זהירות, ובנסיבות אלו נפגע הולך רגל ונגרמה לו חבלה של ממש. צוין, כי הנאשם נוהג משנת 1974 ולחובתו 6 הרשעות קודמות, אחרונה מחודש מאי 2018 בגין אי מתן זכות קדימה להולך רגל. המאשימה הוסיפה כי רף הרשלנות במקרה זה הוא בינוני, שכן הנאשם היה צריך להבחין באור האדום מבעוד מועד ולבלום את רכבו, ובכך למנוע את התאונה. המאשימה גם הפנתה לחבלות שנגרמו להולך הרגל עקב התאונה. על פיה מתחם העונש הינו החל מפסילה למשך 3 חודשים ל-12 חודשים ואף מעבר לכך, בשילוב רכיב של מאסר. נוכח עברו התעבורתי המקל של הנאשם ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם פסילה למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי של שלושה חודשים לשלוש שנים, פסילה על תנאי שישה חודשים למשך שלוש שנים קנס וחתימה על התחייבות.

6. ההגנה ציינה בתחילה כי רף החומרה באירוע הינו נמוך. עוד נטען, כי המדובר באירוע שהינו חריג לאופן נהיגתו של הנאשם, שלו ותק נהיגה ארוך וגיליונו התעבורתי בעיקרו נקי. הסנגור הוסיף, כי לאחר האירוע היה הנאשם בקשר עם הולך הרגל כדי להתעניין במצבו. בהתייחס לנסיבותיו צוין, כי הנאשם ממשיך להתפרנס מנהיגה על רכב ציבורי, אף שכיום הוא בפנסיה, אך נדרש להמשיך לעבוד לצורך השלמת הכנסה. בנסיבות אלו עתר הסנגור להסתפק בתקופת הפסילה המנהלית אותה ריצה הנאשם למשך 60 יום, זאת גם בהתאם לפסיקה תומכת אליה הפנה.

7. הנאשם בסיום ציין כי הוא נוהג מעל 40 שנה, וזהו המקרה הראשון בו הוא מעורב בתאונת דרכים. הנאשם ציין כי בכל שנותיו כנהג מקצועי ואף שהמדובר בעבודה קשה, התחשב תמיד בהולכי הרגל. הנאשם ביקש להתחשב בכך בעת גזירת העונש.

דין: מתחם העונש ההולם:

8. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" קובע עקרונות ושיקולים מנחים בעת גזירת העונש. העיקרון המנחה הינו עקרון ההלימה, ובהתאם לתיקון על בית המשפט להביא בין שיקוליו את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, ומדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

9. בענייננו המדובר בתאונה שהתרחשה על מעבר חצייה, מקום המיועד להיות בטוח להולכי רגל, זאת

לאחר שהנאשם פגע ברכב שעצר לפניו ברמזור בשל מופע האור האדום, וכתוצאה מכך נחבל הולך הרגל שהיה מצוי על מעבר החצייה חבלות של ממש. הערך המוגן במקרה זה הינו הגנה על שלמות גופם של הולכי הרגל ובטחון הציבור. אף במסגרת החוק נקבעה חובת נהג לנקוט במשנה זהירות בהגיעו למעבר חצייה להאט את רכבו ואף לעצור אותו במידת הצורך. (ראו בש"פ 7578/00 שוויקי תחסינ נגד מדינת ישראל (מיום 24.10.00). בנוסף קובע סעיף 38(3) לפקודת התעבורה ענישת מינימום למשך 3 חודשים בגין תאונה שתוצאותיה, כבעניינו, חבלה של ממש.

10. בהתאם לפסיקה הנוהגת ניתן לקבוע כי מתחם הענישה הינו החל מחמישה חודשי פסילה בפועל ועד לשנים עשר חודשים, וזאת לצד רכיבי ענישה נוספים.

(ראו לדוגמא:רע"פ 1848/10 ניצה אלסטר נגד מדינת ישראל (מיום 12.4.10), ע"פ 0613/07 אהרונצ'יק בן אריה מישקין נגד מדינת ישראל (מיום 7.6.07), עפ"ת 30973-01-13 לילי מץ נגד מדינת ישראל (מיום 3.5.13), עפ"ת 774-06-15 טאודור הופמיסטר נגד מדינת ישראל (מיום 11.6.15), ת"ד 12852-12-10 מדינת ישראל נגד יעקב אלבכרי (מיום 24.12.12), עפ"ת 32134-11-09 מוחמד עקילי נגד מדינת ישראל (מיום 28.2.10), ע"פ 25299-10-15 זאב שלימוביץ נגד מדינת ישראל (מיום 3.12.15), ת"ד 2659-04-14 מדינת ישראל נגד רפאל ביטון (מיום 22.1.15), ת"ד 1436-01-14 מדינת ישראל נ' חוואש (מיום 28.4.14), ת"ד 3081-05-15 מדינת ישראל נגד זוהר ברדוגו (מיום 2.4.17), ת"ד 1028-07-16 מדינת ישראל נגד טלליבסקי (מיום 1.11.17), ת"ד 236-04-13 מדינת ישראל נגד קונביץ (מיום 23.2.14), ת"ד 5505-03-12 מדינת ישראל נגד רג'ינה זיכלינסקי (מיום 6.1.13), ת"ד 6694-04-11 מדינת ישראל נ' קרש (מיום 19.3.12) ת"ד 3088-08-14 מדינת ישראל נגד כהן (מיום 29.12.14).

קביעת העונש בתוך המתחם:

11. "מלאכת גזירת עונשו של נאשם מבוססת על יישומם של עקרונות שונים מתחום דיני הענישה, והחשוב שבהם הוא עיקרון הענישה האינדבידואלית, המביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל זה גילו, עברו הפלילי, אירועים קשים שהשפיעו על מהלך חייו ושעיצבו את דמותו ועוד נתונים שונים". בקיומם של שיקולי שיקום, רשאי בית המשפט אף לחרוג (לקולא) ממתחם העונש ההולם שקבע (ראו: סעיפים 40ג(ב) ו-40ד לחוק העונשין) (וראו למשל ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.8.2013) וכן: ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.6.2013), ע"פ 6294/11 פלוני נגד מדינת ישראל (מיום 20.2.14), ע"פ 2849/13 מדינת ישראל נגד טייאצו טגאבה (מיום 13.8.13) ע"פ 5106/99 אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350, 354 (2000)).

12. הנאשם כבן 68 מנהל אורח חיים נורמטיבי. לנאשם ותק נהיגה ארוך החל משנת 1974 ולחובתו 6 הרשעות קודמות כולן מסוג ב.מ. זאת ועוד, משום אופי עבודתו מצוי הנאשם שעות רבות על הכביש, ולהתרשמותי המדובר באירוע חריג שאינו מאפיין את אופן נהיגתו של הנאשם. אכן נסיבות האירוע והחבלה שנגרמה להולך הרגל אינן פשוטות, והן מהוות שיקול חשוב בגזירת העונש, אך שיקול זה מצטרף ליתר שיקולי הענישה תוך שנערך איזון ביניהם, ויש לתת לכך ביטוי גם במסגרת רכיב הפיצוי

שייגזר. בנסיבות אלו ראיתי למקם את הנאשם בתוך מתחם הענישה, ועל רקע עיסוקו כעת, לאזן את תקופת הפסילה שתיגזר עליו עם צו של"צ. במובן זה נתתי דעתי גם להודאת הנאשם ולנטילת האחריות בפתח דיון ההקראה.

במכלול הדברים אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 4.5 חודשים בניכוי 60 יום פסילה מנהלית. הרישיון יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 3.5.20.

תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל.

הנאשם יבצע צו של"צ בהיקף 100 שעות. טלפון הנאשם: 0544426098 טלפון הסנגור: 026515777 פקס': 02 6515888.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 1500 ש"ח ב- 3 תשלומים החל מיום 3.5.20.

הנאשם יישא בתשלום פיצוי בסך 1000 ₪ למתלונן. הפיצוי ישולם עד ליום 3.5.20.

התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע וזאת למשך שלוש שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשרות המבחן. תוכנית השל"צ תוגש עד ליום 3.5.20.

ניתן היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, במעמד המאשימה הנאשם ובא כוחו.